

Op blote voeten

Eenakter door

Els Goes

Voorwoord:

Regelmatig worden er voorvallen gemeld van geweld tegen vrouwen. Zij worden ook geregeld slachtoffer van partner geweld.

Zeker als er kinderen bij betrokken zijn komt het vaak tot erg vervelende situaties waaruit het heel moeilijk is om te ontkomen.

Machteloosheid, verloren dromen, angst en schaamte zijn dan dagelijkse kost. Onbegrip en kritiek van hen die "er buiten" staan maken alles er niet gemakkelijker op.

En dan! Eens de stap naar een ander leven gezet wordt, volgt er nog het verwerkingsproces, herbeginnen van onderaan. Met als kers op de taart, de strijd voor alles en nog wat.

Elk begin is moeilijk, dat het de moeite waard is vertelt dit verhaal van twee overlevenden.

Els Goes

Op de scène:

De keuken van appartement. Bescheiden al wat ouder appartement. Het moet opgefrist worden.

Nog één of twee deuren naar andere delen van appartement.

Tafel, 2 stoelen, keukenkast, groot mes, koffiezetmachine, tassen, Voordeur met parlofoon.

An is net verhuisd, er staan nog volle dozen.

Personages:**An:**

Vrouw van +/- 45 jaar, mollig.

Wat vermoeit, net verhuisd. Moeder van 5 kinderen, waar er 2 het huis uit zijn. Heeft onlangs Moustafa, verlaten.

Celeste:

Vrouw +/- 50 jaar.

Staat stevig in haar schoenen, heeft alles al meegemaakt, 20 jaar eerder.

Alleenstaande. Heeft kinderen en kleinkinderen. Ex-echtgenote van Emiel.

Heeft bij het binnen komen een doos met taart bij.

Ria:

Vrouw, 48 jaar, verzorgd voorkomen. Buurvrouw van An, werkt als verkoopster, heeft een dagje verlof. Al 25 jaar, gelukkig getrouwd met Bert, één zoon Mike.

Bert:

Echtgenoot van Ria, buurman van An en vader van Mike.

An loopt rond in de keuken, er staan nog wat dozen om uit te pakken.

De bel gaat.

An gaat naar de deur en doet die open. Verdwijnt even in de gang. Op de achtergrond zijn er 2 stemmen te horen. An en Celeste verschijnen in de deuropening.

1. **An:** Dag Celeste, heb je het goed gevonden?
2. **Celeste:** Ja hoor, ik was wel even een straat verkeerd, maar ik ben er geraakt. Dan denk je dat je uw stad kent, en verdwaal je nog, Gek, hé? Wel, weinig gevoel voor oriëntatie is typisch vrouwelijk zeker? - *Kijkt goedkeurend rond* - Maar dat ziet er hier niet slecht uit, zeg.
3. **An:** Ach joh, ik moet nog zoveel doen. Er komt geen eind aan. - *fluistert* - Ik denk dat iemand die dozen 's nachts terug vol steekt...
4. **Celeste:** - glimlacht begrijpend -
Maar, je woont hier goed hé? In ieder geval beter dan waar je vandaan komt. Natuurlijk moet je die koer nu missen. Maar dit is een mooi appartement hoor.
- *Kijkt goedkeurend rond* - *An & Celeste lopen naar de tafel. Celeste doet haar jas uit en hangt hem op de stoel.*
5. **Celeste:** Ik heb iets meegebracht om je "nieuwe leven" te vieren. - *Ze zet de doos op de tafel, doet die open* - Nu kunnen we dit op twee manieren doen.
6. **An:** - *niet begrijpend* - Op 2 manieren nog wel! Vertel me dat nu eens, hoe dan?
7. **Celeste:** - *samen zwerend* - Wel, of we nemen zelf een stuk, en laten de rest voor de kinderen. Of, - *kijkt even naar de open doos*, - we eten ze helemaal alleen op en laten "de bewijsstukken" verdwijnen.
8. **An:** Ach, gij! - *Licht, neemt een groot mes uit de schuif en draait zich om-*
9. **Celeste:** - *gespeeld bang, doet een stap achteruit* - Oei! Kunnen we dit niet rustig uitpraten?
10. **An:** - *geniet van het moment, met het mes in de hand* - Ach gij toch! *Snijdt de taart in parten. Verdeelt de koffie die klaar staat. Terwijl Celeste rustig op adem komt en rondkijkt* -
11. **Celeste:** Het is niet te geloven, weet je wat me opviel toen ik binnenkwam? Je voelt hier de rust. Je voelt je toch wel meer op je gemak hier? Geen controle van Maria meer, om te beginnen.
12. **An:** Maria, "mijn sociale assistente"? Daar zeg je me wat. Ik heb trouwens gehoord dat ze ontslagen is.
13. **Celeste:** Dat meen je niet, dat zal geen groot verlies zijn. - *Boos* - Hoe zij haar werk deed, dat kan nu toch niet meer zeg! Ze zal het bij de andere klanten ook zo "goed" gedaan hebben zeker? - *Zij schudt verontwaardigd het hoofd* -
14. *An & Celeste nemen zwijgend een slokje koffie, zijn beiden even in gedachten verzonken.* -

15. **An:** Wie had dat ooit kunnen denken?
16. **Celeste:** – *kijkt afwachtend* -
17. **An:** Wel dat we hetzelfde zouden meemaken, maar met 20 jaar verschil?
18. **Celeste:** Ja, hé? Maar, het had toch wel zijn voordelen? Ik kon, met mijn ervaring helpen om alles te door te komen. De ene zijn dood is de andere zijn brood. Hoe gaat het eigenlijk met je polsen en ellebogen? Dat komt er van, hé? Alleen willen verhuizen?
Waarom heb je mij niets gevraagd? – *Op haar tenen getrapt* - Je weet toch dat ik je, met veel plezier was komen helpen?
19. **An:** Weet ik, ik had ook wat gerekend op mijn kinderen. Maar die keken niet om. Daarbij, ik was zo druk bezig om die vervelende verhuizers aan de waggel te houden dat ik bijna tilt sloeg. Mannen!
En daarbij, was niet zoveel, al bij al. – Fier, borst vooruit – De bedden staan in elkaar. – *Klopt op haar borstbeen, met haar vuist* – Heb IK alleen gedaan, goed hé?
20. **Celeste:** Flink zo. Ben je nu al naar de dokter geweest?
21. **An:** Ja, ik heb ontstoken gewrichten. Ik krijg nu inspuitingen en dat helpt heel goed, al goed. – Wrijft over haar ellebogen - Ach, dat geeft me een reden om het kalmer aan te doen. - *lachend* - Alles heeft zijn grenzen. Ons lijf vertelt ons verleden; de ergste littekens zijn degenen die je niet ziet. - *Celeste knikt begrijpend en zucht*-
22. **An:** Maar, we zijn er toch maar geraakt, hé? Een huwelijk opgeven. Vertrekken met drie kinderen en drie katten. Een woning vinden, een inkomen versieren. Een toekomst tegemoet zien. – *Haalt diep adem* – Alsof het niets is.
23. **Celeste:** Ik weet het, het is anders om naar iets te kijken dan om het zelf mee te maken...
24. **An:** Dat kan ik best geloven. En God mag weten dat je alle hulp kan gebruiken. Wat een ellende. Als je dat aan iemand vertelt, dan geloven ze niet -*houdt de koffie met beide handen vast, alsof het een reddingsboei is* – Weet je dat ik s' morgens mijn ogen niet durf opendoen? Dat ik denk dat het een droom is geweest? Dat ik terug in die "rotzooi" moet leven?
25. **Celeste:** Ja, en dat zal nog wel een tijd zo zijn. Maar weet je? Het is echt waar, en vroeg of laat ga je het toch beseffen. Als iemand mij, had verteld dat ik zou leven zoals nu. Ik had hem gewoon niet geloofd.
Hoe gaat het met de kinderen trouwens? Hoe reageren zij op de nieuwe woonst?
26. **An:** Ach zeg, dat is weer zo iets hé? -*grinnikt* - Weet je wat? Ze maken nu hun huiswerk.
27. **Celeste:** – *licht verbaasd* - En deden ze dat vroeger niet dan?
28. **An:** Euh... nee, niet zonder "oorlog". Ik moest er altijd achter zitten. Een nu? Wel nu komen ze van school en beginnen er aan zonder dat ik iets moet zeggen.

29. **Celeste:** Die nieuwe school zit er wel voor iets tussen, zeker?
30. **An:** Ik denk het. Hoe heb jij dat vroeger gedaan, om die van jou duidelijk te maken dat het beter was zo?
31. **Celeste:** Heel eenvoudig, ik nam 5 potloden en brak er een in twee. Ik zei: "Dit ben ik alleen." Toen nam ik de andere vier en zei: "Dit zijn wij samen" en liet zien dat die niet zo maar gebroken konden worden. Ik maakte hen duidelijk dat we er samen, als een geheel wel zouden doorkomen, dat we elkaar gewoon nodig hadden. Ze probeerden ze toch zelf eerst te breken, maar dat ging natuurlijk niet, de boodschap moet wel doorgedrongen zijn, zoveel is duidelijk.
32. **An:** Je moet er maar op komen zeg.
33. **Celeste:** *-haalt één schouder op* – Maar die van jou zijn nu toch ook wat meer op hun gemak? Er is geen dreiging meer van "op straat" te komen staan, ze komen "thuis". Zij hebben alles ook moeten ondergaan, wij konden nog proberen om iets aan de situatie te veranderen, maar wij waren ooit ook afhankelijk en machteloos. Dat is geen goede positie, dat weten we, hé? Het is niet altijd "fijn een kind te zijn".
34. **An:** Ja zeg, zij hebben de onzekere tijd ook beleefd, de achteloosheid moeten ondergaan, liefdadigheid..., blij zijn met wat je krijgt. Geen beslissingsrecht. Het was niet zo dat ik zoveel kon doen, behalve laten weten dat ik me niet liet doen. Soms was ik ook weer een kind... Zwijgen en luisteren. Zwijgen en luisteren.
35. **Celeste:** Weet je dat ik nu pas echt besef wat ik mijn kinderen niet heb kunnen geven in hun jeugd? Ik voel me soms een buitenstaander, als ik zie hoe mijn kleinkinderen nu worden opgevoed. Zij krijgen wat ze nodig hebben, leren respect en krijgen warmte, veiligheid. Ze zeggen dat als je uw kinderen 50% beter kan groot brengen dan je eigen verleden, ben je "geslaagd" als ouder, daar houd ik mij aan vast...
36. **An:** Dat moet ik nog afwachten. Mijn kroost is nog klein. De kinderen en ik hebben al zoveel moeten doormaken. Nu kunnen ze ervaren dat er ook nog andere manieren zijn om met elkaar om te gaan dan met geweld. Ze zagen te dikwijls hoe hun moeder vernederd werd. Ik moet hun respect nog winnen.
37. **Celeste:** Hm, hm. Ik weet het. Iedereen heeft blijkbaar niet hetzelfde recht om te leven, om niet te dienen als voetmat voor een halve gare die alleen leeft om jou en zijn kinderen het leven zuur te maken? Op veel begrip moet je niet rekenen, iedereen heeft zo zijn commentaar wel, op hoe jij moet leven. Maar ze weten. Of interesseren zich niet over hoe het er achter gesloten deur toegaat. Dat je soms bang hebt voor je leven, dat je soms bont en blauw door de dag moet en bang bent dat je het volgende uur niet zal overleven...
38. **An:** – *fel* -Dan krijg je te horen dat "je het graag hebt, anders zou ze wel weg gaan" En dan te bedenken dat hun grootste zorg is of "hun kont niet te dik staat in die broek" - *kijkt naar haar eigen achterste* -
39. **Celeste:** – *glimlachend, binnenpretje* – Heb ik al vertelt dat Emiel ooit mijn kunstgebit verstopte? Ik heb vooraan een valse tand – *wijst naar de snijtand* - Ik ging toen handwerk les geven, in de klas van de kinderen. Er was een leraar die niets kende van handwerk. Ik leerde hen haken en breien, ook de

leraar deed mee, iedereen content. - *glimlacht trots* - En dat was niet naar zijn zin. Want o, la, la! Wuift met haar hand naast haar hoofd - Wel, toen heeft hij op een keer mijn gebit verstopt. En ik maar zoeken, uren ben ik er mee bezig geweest. Maar, - *gniffelt van plezier* - 5 minuten voor ik weg moest gaan, vond ik ze toch wel zeker?
In een potje, boven op de keukenkast!

40. **An:** - *ademloos van spanning* - Ongelofelijk! En? Toen?
41. **Celeste:** Wel. Toen hij die avond binnenkwam, heb ik hem begroet met mijn mooiste glimlach. Tand en bloot, - *grijnst, tanden bloot* - dat gezicht! Hij kreeg bijna iets van 't schrikken...Maar, geweldig! Die verbazing vergeet ik nooit meer! - grinnikt bij de herinnering - Maar weet je wat er nog zo plezant aan is? Ik werd een paar maand geleden, op straat, aangesproken door een jonge vrouw... Blijkbaar was zij één van de leerlingen geweest, toen.
42. **An:** Dat meen je niet? En zij had je nog herkend?
43. **Celeste:** - *trionfantelijk* - Niet alleen herkende ze mij, maar ze bedankte me ook voor wat zij toen van mij geleerd had. Ze vertelde me dat ze er nog blij om was. Lief hé?
44. **An:** Ja zeker. Dat moet deugd doen.
45. **Celeste:** Maar weet je? Ik vraag me soms wel eens af hoe ik in zo'n situatie verzeild ben geraakt. Jij niet?
46. **An:** Hij was mijn eerste vriendje, ik was naïef, verlegen, en verliefd. Ik wist niet beter - *rikt bij de gedachte, praat tegen zichzelf* - En, voor ik het goed en wel beseftte zat ik in een orkaan van angst, pijn, twijfel. Later ging het ging alleen van kwaad naar erger. Eens ik er in zat, wist ik niet meer hoe en of ik er uit kon geraken.
47. **Celeste:** -huilt, krimpt wat in elkaar - Ik weet het, je bent in shock na die eerste klap. Je beseft niet wat er gaande is. Diep vanbinnen is er iets wat bevriest. -*Zucht* - Voor mij was dat huwelijk gewoon een verder zetting van mijn jeugd. Zo simpel is dat, ik wist gewoon niet beter.
48. **An:** Je leert toe geven, zwijgen voor "de Lieve Vrede", uit angst voor de klappen. Omdat het je de ruzies beu bent. Terwijl alles maar erger wordt. Alles loopt als zand door je vingers.
49. **Celeste:** - *in zichzelf gekeerd* - Hm, hm, en op een bepaald moment wordt: "Leven, overleven".
50. **An:** Het wordt ook zo vermoeiend, om de hele tijd op letten, wat je zegt, hoe je houding is. Niet teveel zus, niet te weinig zo...
51. **Celeste:** ... leugentjes "om bestwil" bedenken. Je hoort jezelf constant liegen. Wat is nog waar? Wat niet? Op een zeker moment weet je het zelf niet meer wat of wie je bent.
52. **An:** Constant die druk van hoe gaat hij reageren? Hij is onvoorspelbaar, en jij wordt zijn speelbal. Hoe kan ik hier weg geraken als het echt gevaarlijk wordt?

53. **Celeste:** Zoals toen met mijn verjaardag... Ik werd 's morgens wakker en voelde zijn handen op mijn keel.
Natuurlijk duwde ik hem weg, af ik probeerde toch... Maar hij bleef drukken, tot ik ineens voelde hoe ik weegleed, bewusteloos...
Ik ben stilaan toch bijgekomen, ik strompelde naar beneden. En weet je wat hij toen zei?
"Je hebt een mooi verjaardagscadeau gehad hé?" Mijn keel zat dicht en ik wankelde nog op mijn benen. Ik kon hem alleen maar verbaasd aankijken.
"Tja, je mag nog een jaar verder leven." Zei hij.
54. **An:** Mijn god!
55. **Celeste:** Hm, hm, ik heb een tijdje rondgelopen met "parels" in mijn hals. De sporen van zijn wurging...
-Zijn even, samen in hun gedachten verzonken -
56. **Celeste:** *- staart voor zich uit, in zichzelf -* Onderdrukking holt je ziel uit. En van een vrouw wordt toch verwacht dat ze zich onderdanig opstelt tegenover haar partner? - *kijkt An vragend aan* - "Als hij maar gelukkig is" toch?
57. **An:** Het is net alsof je samenleeft met een groot kind, het probleem is dat hij nooit opgroeit...
58. **Celeste:** tot je beseft dat je alleen tegenover jezelf verantwoording moet afleggen.
59. **An:** *- vurig -* En dan gaan de poppen aan het dansen. Maar jij? Jij bent intussen "onzichtbaar" geworden, je weet zelf niet meer "wie" je bent.
60. **Celeste:** *-dromerig -* Ze slaan je verrot en als je zegt GENOEG, en bij hen weggaat, wordt het een jengelend kind.
61. **An:** O, maar dan belooft hij hemel en aarde, om toch maar terug te komen, in zijn HEL, gezellig ja...
62. **Celeste:** *-knikt instemmend -* Onderdrukking, mishandeling, misbruik..., het heeft niks met geslacht of ras te maken. Het is een spel van macht en onmacht.
63. **An:** Mensen kunnen toch zo dom zijn. Als je het niet hebt meegemaakt, weet je niet waar het over gaat. *- verontwaardigt -* Maar ze weten wel commentaar te geven.
64. **Celeste:** Weet je? Dat Emiel en ik voor onze 10de huwelijkse verjaardag elk een deegrol kregen? Dat vond de familie grappig! Wel, ik niet dus!
65. **An:** Dat wil ik geloven. Wie doet nu zo iets? Je zou ze soms. *- maakt een wurg gebaar -*
66. **Celeste:** *- knikt bevestigend - lacht -* van deegrollen gesproken... Hoe gaat het eigenlijk met je nicht, Nadine?
67. **An:** Ik heb haar gisteren nog gezien, die ziet er ook niet goed uit. Wat is die vermagerd zeg...
68. **Celeste:** Is ze ziek? Zij heeft het ook niet gemakkelijk, dat heb je me al eens verteld.

69. **An:** Ik weet het. Het zal "hare schone" wel weer zijn zeker?
70. **Celeste:** Haar man bedoel je?
71. **An:** Ja, de Leo, wie anders? Die rokkenjager. Ik zal het je maar vertellen.
72. **Celeste:** Waarom? Wat is er gebeurd?
73. **An:** OK. Maar niet verder vertellen, hé?
74. **Celeste:** Waarom? Is er het dan een geheim?
75. **An:** - *verveelt* – OK dan, vertel niets verder. – *gaat rechter zitten, buigt wat voorover* – Je weet al dat hij geen rok kan gerust laten. En hij raakt Nadine ook al heel lang niet meer aan, dat heeft ze me zelf verteld.
76. **Celeste:** Iedereen weet daar toch al van? Nou ja de betrokkenen dan toch. Maar, je hebt natuurlijk niet graag dat de omgeving via jou ingelicht wordt over wat er zoal aan de hand is. Ik begrijp het wel. Maar euh, ik weet ook iets, en ik denk dat jij het ook graag zou willen weten...?
77. **An:** Wat weet jij? Hoe dan? Waarover?
78. **Celeste:** -*zelfverzekerd* – Tut, tut, tut, jij eerst.
79. **An:** Wel, Leo heeft toch zijn veroveringen zoals hij van hemd verwisselt? - *bedachtzaam* – Ik vraag me soms af hoe hij het volhoudt.
80. **Celeste:** -*blasé* – Veel oefenen zeker? Viagra?
81. **An:** Wat ik mij ook afvraag. Heeft hij een "zwart boekje" of zo? Hoe houdt hij al die namen uit elkaar?
82. **Celeste:** Laat me eens raden, hij noemt ze allemaal "schat, of "zoetje" of zo een koosnaam, dan kan hij zich niet verspreken.
83. **An:** Het zal wel zo iets zijn, maar hoe...?
84. **Celeste:** – *wijst met de wijsvinger van nee* - Niks van, jij eerst!
85. **An:** Hij zegt tegen Nadine dat hij, bijna elke avond moet over werken. Maar het licht brand zelden in zijn kantoor 's avonds. Dus hij zou werken in 't donker?
86. **Celeste:** Misschien bij kaarslicht? Lekker romantisch.
87. **An:** Wat? Weet jij daar iets van?
88. **Celeste:** Niks! – *Kordaat* – Vertel ik straks, eerst jij.
89. **An:** Nadine vertelde me dus dat hij haar al een hele tijd niet ziet staan Hij geeft ook geld uit als water. Hij wou absoluut dat weekendhuisje kopen, in de Ardennen. - schud het hoofd, niet begrijpend – Daar gaat hij dikwijls alleen heen, met een of andere smoes.

90. **Celeste:** *-knikt instemmend - Verdacht...*
91. **An:** En dan moet hij er meestal naar toe tijdens de periode dat de kinderen naar school moeten. Zoiets heb je toch vooral om met je gezin te gebruiken? Dacht ik toch?
92. **Celeste:** *-fronst het voorhoofd - En vindt Nadine dat niet verdacht dan?*
93. **An:** Ik vraag me soms ook af of ze op bepaalde momenten niet expres de andere kant uit kijkt. Om niet te zien wat er onder haar neus gebeurt. Weet je dat hij zijn kleren naar de wasserij doet? Ze hebben toch een wasmachine, maar ze mag niet aan zijn kleren komen. *- kijken elkaar aan -*
94. **Celeste:** Mijn God! Dat meen je niet!
95. **An:** *- kruist haar armen over haar borst, zegt kordaat - En nu gij zie!*
96. **Celeste:** *-denkt na, herinnert het zich ineens weer - ja, het fameuze telefoontje.*
97. **An:** Telefoontje? Welk telefoontje? Zeg, ik heb jou ook alles verteld hé?
98. **Celeste:** Je weet dat ik wel eens praat met Greta, de moeder van Cathy, die met hem samen werkt?
99. **An:** *- verbaast - Dat knap ding? Die ook al? Wat? Heeft een gouden of wat?*
100. **Celeste:** Het zit hem zo..., Greta was met Cathy iets gaan drinken. Terwijl zij naar het toilet was ging de GSM van Cathy. Die lag op de tafel, want zij verwachtte een "belangrijk telefoontje" en ze was hem vergeten. Greta neemt op en, voor zij iets kon zeggen hoorde ze Leo uitleggen wat hij zoal met haar, Cathy dus, zou doen...
101. **An:** *- verbaasd - Nee toch?*
102. **Celeste:** Wel toch! *- Lacht voluit - Greta wist niet wat er haar overkwam. Ze zei dat ze ervan moest blozen.*
103. **An:** *- meelevend, slaat haar hand voor haar mond - Och arme.*
104. **Celeste:** *- grinnikt- Echt waar. -Binnenpret - Ze had zijn stem herkend en iets gebrabbeld van "Cathy zal wel terugbellen" of zo. Die kon natuurlijk niet ontkennen dat er iets was, dus... - houdt de spanning vast - gooide ze het hele verhaal er maar uit. Blijkbaar was "dat spel" al een tijd bezig. Greta zei; "ik zat daar met een rood hoofd"*
105. **An:** Het zal je maar overkomen zeg! *- Nieuwsgierig - Wat heeft Leo dan gedaan? Wanneer is dat gebeurd?*
106. **Celeste:** Verleden week ergens. Hij heeft Cathy intussen wandelen gestuurd, ontslagen dus. En wil niks meer met haar te maken hebben. Alsof dat iets oplost. *- schud het hoofd - Gedaan met "de liefde." Cathy is er kapot van, komt er van als je iets begint met een getrouwde man. - wijs - Het is altijd die van iemand anders.*
107. **An:** Gelukkig is Tarik een vrij man.

108. **Celeste:** O, maar dat is wat hij zegt! Hij zou het zeker niet aan jou neus hangen, als het niet zo was. Jij gelooft ook alles wat hij zegt. En, waarom zou hij de waarheid zeggen?
109. **An:** – *ontwijkt de vraag* – Nou ja...Ik voel toch mee met Cathy, dat betekent dat hij haar waarschijnlijk had gezegd dat ze samen een toekomst hadden. Dat ze samen zouden leven.
110. **Celeste:** Het bekende praatje, "Ik ben vrij als dit of dat". En dan was ze nog niet de enige. Hij bedroog haar ook, en dan nog niet eens met zijn eigen vrouw!
111. **An:** Je hoort toch nogal wat zeg. Al goed dat ze allemaal zo niet zijn.
112. **Celeste:** Ja, en dat sommige mensen alles geloven wat je hen zegt, ook die toch genoeg verstand zouden moeten hebben. En die verder zouden moeten kijken dan hun neus lang is. –*Berispand* - Het verstand komt niet met de jaren, zoveel is zeker.
113. **An:** –*negeert de opmerking* - Weet je wat ik mij ook afvraag? Waarom heeft Leo onlangs nog een auto heeft gekocht heeft? Een sportmodel nog wel.
114. **Celeste:** –*heeft binnenpretjes* –Je weet toch wat ze zeggen? Een auto zou een Fallussymbool zijn...
115. **An:** Ze hebben toch 3 kinderen? Waar gaat hij die dan zetten? In de kofferbak, of op het dak? O ja, dat moet natuurlijk open!
116. **An:** Maar ze hebben er toch al 2, voor elk een? Ik heb het me al afgevraagd. Waar vinden ze het geld? God mag het weten.
117. **Celeste:** Ach ja. Een rijke minnares? Of twee? Toy-boy, als bijverdienste? – *Lacht.* -
118. **An:** –*bedachtzaam* - Ik weet het niet. Maar Nadine ziet er alsmaar slechter uit, – *zucht* - straks zakt ze nog in elkaar.
119. **Celeste:** Hij liegt dat hij barst, zij moet toch ook merken dat er iets niet klopt? Waarom zegt zij er niets van?
120. **An:** Ze zal er tegen op zien om hem rekenschap te vragen zeker? Het schrikt wel af. Wie weet, komt het tot een breuk. Dan is zij met haar kinderen straks alleen...
En zonder inkomen moet zij ook de stap naar een ander leven zetten.
121. **Celeste:** Dat hebben wij toch ook moeten doen? Eens is "de emmer vol" en kan ze het niet meer aan. Ze zal toch keuzes moeten maken. Want zo kan ze toch niet verder aftakelen? – *kordaat*- Ik vul geen bodemloze putten meer. Ik stop er mee als een relatie niet meer de moeite waard is.
122. **An:** – *gelaten* - Nu kijkt zij nog zoveel mogelijk "de andere kant" op, dat is wel duidelijk. Toen ze het me vertelde, van die sportwagen zei ze, "hij verdient toch ontspanning? Hij werkt zo hard".
123. **Celeste:** –*giert van de lach* – "Werken" doet hij zeker, maar hoe?... Ja! Hij is trouwens niet van de mooiste en wordt toch al een jaar ouder. Maar wat ik niet begrijp is dat jonge, knappe vrouwen, die ook eens nog "intelligent"

zijn. Zoals Cathy zich laten meeslepen in zo een uitzichtloze avonturen? Zij kan toch beter krijgen, zeker?

124. **An:** *-iets verveeld* - Hij kan het goed uitleggen, het is een mooi prater.
125. **Celeste:** Zeker ja, maar zo ken ik er nog.
126. **An:** Je bedoelt Tarik, zeker hé? Wel, als hij hier is kunnen we elkaar ongestoord ontmoeten en beter leren kennen.
127. **Celeste:** *- verwonderd* - Beter leren kennen? Laat me niet lachen. Ontmoeten bedoel je? Je kent hem van Internet! *- Verveeld-* Ach ja, en hoe gaat het daar nu eigenlijk mee?
128. **An:** Wel, het gaat goed dus. Hij gaat hier werk zoeken en een studio huren. Hij heeft ook gezegd dat hij hier de muren zal zou komen verven.
129. **Celeste:** *-ongelovig* - Ja, ja, verven hé? Ja... Zeg, bestaat die Pipo eigenlijk wel? Ik heb hem nog nooit gezien en je hebt zelfs geen foto van hem! *-boos-* Ik bijt toch niet? Nou ja, alleen uit passie wel te verstaan! Maar daar moet hij alvast niet bang voor te zijn. *- Trekt haar neus op* - Het is mijn genre niet...
130. **An:** Het komt zo niet uit, dat is alles, hij is veel onderweg voor zijn werk.
131. **Celeste:** *-verbaasd* - ... Onderweg, voor "zijn werk"? *- Opgewonden* - Dat is een goede! Wel, ik vraag me af wat voor werk hij dan doet? Auto's verkopen? Zelfs dat weet je niet zeker.
132. **An:** Ik weet dat je hem niet mag. Hij is zoveel jonger dan ik, is dat je probleem?
133. **Celeste:** *-eerst sprakeloos, dan lachend-* Hoe zou ik hem niet mogen? Ik ken hem niet eens, mag ik jou er aan herinneren dat ik hem nog nooit gezien heb?
134. **An:** *- Kinderlijk* - Maar daarom kan ik toch gelukkig zijn met hem?
135. **Celeste:** Dat zeg ik toch niet? Ik vraag me alleen maar af waarom hij zo geheimzinnig moet doen!
136. **An:** Ja, en...?
137. **Celeste:** *- Verwonderd-* Jij was het toch die me nog niet zo lang geleden hebt gezegd. "Geen vreemdeling meer aan mijn lijf"? *- Berispend* - Wel, Tarik is anders toch geen Belg. Vermoed ik, hé?
138. **An:** *-fel* - Maar hij spuwt op vreemdelingen, zegt hij!
139. **Celeste:** *- heeft het "licht gezien"* - mijn God, nu zijn we er. Dat kan wel, dat hij dat "zegt", maar dat wil ook zeggen dat hij geen vreemdeling IS. *- Fel-* Ik zeg niet dat iemand die anders leeft slecht is! Ik heb het over hem, Tarik, als persoon! *-Machteloos* - Je kent "hem" niet. *-Gefrustreerd* - Je moet mijn woorden niet verdraaien!
140. **An:** Ja, maar hij ziet mij graag...

141. **Celeste:** *-moedeloos-* Via de chat, schat. *- opgewonden-* Jullie hebben elkaar nog nauwelijks gezien! Komaan zeg! Ik ben 20 jaar, blond, D cup en benen tot aan mijn kont! Je weet niks over hem, alleen dat wat hij je wilt wijsmaken. *- Relativerend -*
"Ik hou van jou", de meest misbruikte woorden die er bestaan.
Heb jij dan niets geleerd van alles wat je hebt meegemaakt met Mustafa?
142. **An:** *- verdedigend -* Ja zeg, maar ik ben niet alleen, dat telt toch ook?
143. **Celeste:** *-probeert geduldig te zijn -* Lieverd, er is wel een verschil tussen "nodig hebben" en "houden van". Heb je hem dan zo "nodig"?
Heb je dat dan nog niet door? Je zou nu al oud en wijs genoeg moeten zijn om...
144. **An:** *- opstandig -* En jij wel zeker? Hoe dikwijls ben jij niet van vriend veranderd? Ik ben niet zoals jij!
145. **Celeste:** Wel ja, als ik mij niet goed meer voel in een relatie stop ik er mee. Gezond wantrouwen is een heel slimme zet. Zo simpel is dat. Je moet niet alles toch niet aanvaarden, omwille van wat? Eenzaamheid? Niet alleen durven zijn? "Nee" zeggen mag hoor, waarom moeten we altijd en overal "ja" zeggen? Als je er alleen maar ongelukkig van wordt, hoeft dat voor mij niet. *- Kordaat -* Nee, mij niet gezien. Ik ben geen poppenmoeder.
146. **An:** *- gekwetst -* Dat zie je nu eenmaal anders dan ik.
147. **Celeste:** *-verzoenend -* Dus als die muren hier geveerd zullen zijn zal ik ten minste zeker weten dat Tarik echt bestaat. Ik krijg alleen het vermoeden dat hij je onzichtbare vriendje is, zoals kinderen soms hebben.
148. **An:** *- Fel-* Niet dus, hij bestaat echt. Je zult wel zien, hij is zo knap...
149. **Celeste:** *-berustend -* ...geef me nog eens stuk taart, en vul de koffie nog eens bij, ik moet iets doorspoelen. *- korte stilte -*
150. **Celeste:** *-bedenkkelijk -* Weet je wat ik echt niet meer miste, toen ik van Emiel weg was?
151. **An:** Missen? Nee. Wat? Het gezellige samenleven met een zak van een vent?
152. **Celeste:** *- glimlacht meewarrig-* Wel, dat ook. En dat ik zijn rotzooi niet meer moest opruimen.
153. **An:** Je bedoelt zijn fratsen rechtzetten?
154. **Celeste:** Hm, hm, zoals toen met die kuikens...
155. **An:** *- lachend -* Kuikens? Je bedoelt je kinderen toch niet zeker?
156. **Celeste:** Nee, nee, echte kuikens. Heb ik dat dan nog niet verteld? Je weet toch, zoveel jaar geleden was er een periode dat er, met Pasen, levende kuikens werden verkocht? Voor de kinderen?
157. **An:** Ja zeg, dat is waar ook! Toen was ik wel blij dat Gaia op de proppen kwam zeg.

158. **Celeste:** dromerig Ja, ik ook. Enfin, Hij kreeg dus het lumineuze idee om 3 kuikentjes mee naar huis te brengen. – *Zucht* - Hoewel ik nog zo gevraagd had het niet te doen.
159. **An:** Ja, want wat moet je er mee hé? Het voordeel was toch wel dat je er eieren van had, niet?
160. **Celeste:** Eieren? Ben je gek? Dat waren allemaal haantjes. De hennetjes worden gesorteerd en apart gezet. De haantjes worden direct vernietigd, wegens niet productief. - *Verbaast*. - Wist je dat nog niet dan?
161. **An:** Nee dus... Meen je dat nu echt?
162. **Celeste:** Natuurlijk, wat dacht je dan?
163. **An:** Wel, ik heb er eigenlijk nooit bij stil gestaan.
164. **Celeste:** Daar zat ik dus, met drie echte kuikens. Gelukkig waren er twee rap doodgegaan. Het zijn kwetsbare wezentjes.
165. **An:** Eigenlijk spijtig, maar het was beter zo, niet?
166. **Celeste:** Ja, maar. Ik had er nog één, en dat groeide en groeide. – *dromerig* - Het werd een serieuze haan.
167. **An:** Wat was nu het probleem? Jullie hadden toch een tuin?
168. **Celeste:** - *grinnikt* - Jij bent toch wel een echt stadsmens, hé? Hanen kraaien zo vlug het licht wordt. Ze waren de eerste wekkers, vroeger! Nadeel is dan weer dat je ze niet kunt laten zwijgen. Er staat geen "uit" knop aan. Ze blijven kraaien of hun leven er van af hangt.
169. **An:** Gezellig, en de burenen...
170. **Celeste:** Je zegt het. Pure misère, zeg het maar zo. Ik krijg van alle kanten klachten en boze blikken. Ik was "de slechte" En hij? Hij was weer in geen velden te bekennen. Hij was bezig met zijn hobby. Maakt een "drink" gebaar.
171. **An:** Plezant! En? Hoe heb je het opgelost?
172. **Celeste:** - *recht haar rug* - Radicaal! Ik heb iemand gevonden die er "Coq au vin" van gemaakt heeft.
173. **An:** lacht Dat meen je niet? En, hoe reageerde hij, dat je hem weer te slim af was?
174. **Celeste:** Die was weer iets anders aan het bedenken, om me bezig te houden. Ach! Venten!
175. **An:** Je zegt het. Heb je nog iets van Rik gehoord?
176. **Celeste:** Waarom zou ik iets van Rik moeten horen? Het is toch al een tijd uit?
177. **An:** Maar je was toch zo verliefd op hem?

178. **Celeste:** "Verliefd zijn" had er niets mee te maken. Het was eerder een prins die, toen ik hem kuste in een kikker veranderde. Prinsen zitten niet op witte paarden, dat is voor sprookjes. Dat is om ons op een dwaalspoor te brengen.
179. **An:** Maar, hij betekende toch wel iets voor jou? Zoals Tarik voor mij?
180. **Celeste:** Neen! Je moet appelen niet met citroenen vergelijken! We hebben een fijne tijd gehad. En ik dacht een tijdje dat hij de man van mijn leven was. Tot ik hem beter leerde kennen. - *zucht gelaten* - Het was goed zolang het duurde, onze relatie had alleen een beperkte houdbaarheidsdatum. So what? Liever gelukkig alleen dan ongelukkig met twee.
181. **An:** Ben je eigenlijk niet te kieskeurig? Je moet niet teveel verwachten.
182. **Celeste:** -*verontwaardigd* - Hoe kom je daar bij, kieskeurig ik? We zijn in onderlinge toestemming uit elkaar gegaan. Dus, hij voelde zich ook niet goed meer met mij. Het ging over elkaars grenzen en normen. Zonder dat is er sprake was van "graag zien". Het is wel zo dat je pas ziet met wie je te maken hebt eens de roes van verliefdheid weg is. Het vraagt gewoon wat tijd om elkaar te leren kennen. Zo simpel is dat. Ik zoek geen man die me nodig heeft, maar een man die graag bij mij is omdat hij dat zelf wil, - *kordaat* - en ik heb daar ook recht op!
183. **An:** Wel, Tarik en ik hebben nu de tijd om elkaar te leren kennen.
184. **Celeste:** Fijn voor jou, liefde is niet alleen blind maar ook nog stokdoof.
185. (*De deurbel gaat*)
186. **An:** Tiens, ik verwacht toch niemand?
187. **Celeste:** Misschien Sinterklaas? De paashaas? Spook Tarik, boe-hoe-hoe?
188. **An:** - aan de parlofoon - Kom maar naar boven. - opent de deur, zet deze op een kier - Het is Ria, een buurvrouw. Ze had een hamer geleend. Je weet wel, Ria, ze woonde vroeger in de straat van de kerk?
189. **Celeste:** -*ietwat verveelt* - Geen idee, lange straat, veel mensen...
190. **An:** Maar jawel, de moeder van Mike, haar man Bert is koerier. - *er wordt zachtjes aan de deur geklopt, Ria komt binnen* -
191. **Ria:** Sorry voor 't storen, maar ik dacht: "Als ik de hamer nu niet terug geef, vergeet ik het later misschien." Bedankt voor het lenen, Bert zei dat het "goed gerief" was. Hij vergeet altijd om voor zichzelf een kleine hamer te kopen en zeggen dat we er zelf vier hebben, die mannen toch,
- *herkent Celeste* -
 Hallo, bent U niet Celeste? Ik weet nog dat U vroeger in de buurt woonde, boven die zelfwasserij. Wat een toeval dat ik U nu zie. Hoe gaat het met u en met de kinderen?

192. **Celeste:** Met mij gaat het nu goed, beter in ieder geval dan vroeger. Met de kinderen gaat het nu ook prima. Ik ben intussen al twee keer grootmoeder.
193. **Ria:** Fijn. En, zien ze hun vader nog? Die was vroeger ook niet altijd aanwezig, hé?
194. **Celeste:** Nee, toen ze 12 jaar werden hebben ze tegen hem gezegd dat ze hem niet meer wilden zien. Erg hé? Maar het was hun eigen keuze... Hij zag zijn dochter een paar jaar daarna, ze kruisten elkaar, op hetzelfde voetpad. Hij herkende haar niet eens.
195. **Ria:** Mensen lief. Maar U ziet er goed uit, en twee keer grootmoeder? Dat houdt U jong zeker? Het is zeker fijn om U terug te zien! Na al die tijd. We hebben er nog lang over jullie gesproken. Daar weet An alles van, niet? Maar het kan toch niet dat een vrouw met haar kinderen zomaar uit hun huis werden gezet? Dat was nogal wat zeg, en wat is er daarna met jullie gebeurd? Ineens waren jullie weg.
196. **Celeste:** We zijn eerst 6 maand opgevangen in een klooster. - *boos* - En zeggen dat we het huis werden uit gezet omdat er levensnoodzakelijke reparaties moesten gebeuren.
197. **Ria:** Dat weet ik nog, die rook affaire, iets met CO, of zo?
198. **Celeste:** Ja, via de schouw van de burens kwam er rook binnen op zolder. En dat werd gevaarlijk. Wij hadden kunnen stikken.
199. **Ria:** Ik zal het nooit vergeten, de brandweer voor jullie deur. Ik kwam net terug van mijn werk toen, en zag de brandweer staan. Een mens denkt dan altijd het ergste.
200. **An:** Het was ook erg, voor één keer geen vuur, alleen rook!
201. **Ria:** Maar, daar ga je ook van dood. Als je er maar genoeg van binnen krijgt.
202. **Celeste:** Dus, toen de huisbaas werd aangemaand om de nodige herstellingen te doen. Toen "ging hij daar zelf wonen", dat geloofde geen kat natuurlijk. Maar wij moesten er wel uit, met de deurwaarder! Die kosten waren ook voor mij! En waar wij naartoe moesten? Wie trok zich daar wat van aan?
203. **Ria:** Toen was je al een tijd alleen, met de kinderen Wat een misère zeg.
204. **An:** Het ergste was dat ze niet wisten waar naartoe. Gelukkig konden ze toen voorlopig terecht in het klooster...
205. **Celeste:** Ja, voor 6 maand, en wat er daarna moest gebeuren? Daar vroeg niemand naar. Weet je, dat ik soms nog nachtmerries heb, van vroeger? Wat ook niemand wist was dat de huisbaas een deel van de huur in nature verwachtte, en dus, niet kreeg! Vandaar zijn koelere! Maar, dat wist dus niemand.
206. **Ria:** Dat kan ik geloven. Je weet soms nergens het fijne van.

207. **An:** Een stukje taart? We hebben toch genoeg. We zitten in de helft. De rest gaat er ook nog aan, en dan laten we de bewijsstukken verdwijnen. Zo was het toch?
208. **Celeste:** *-lacht* - Het is dat je het maar weet.
209. **Ria:** Nee, maar toch bedankt. Ik moet direct verdergaan, anders is mijn verlofdag zo om en ik heb ik nog niets gedaan.
210. **An:** Hoe gaat het nu met Mike? Is hij geslaagd?
211. **Ria:** Mike is mijn zoon, dat weet u nog wel? - *Celeste knikt "ja"*- Hij ging voor zijn rijbewijs, en hij is geslaagd.
212. **An & Celeste:** Proficiat!
213. **Ria:** Ja, nu gaat Bert met hem, volgende week kijken voor een tweedehands auto. Hij verjaart toch binnenkort. En hij is geslaagd voor zijn eindexamen. Dat verdient dus wel iets extra.
214. **An:** Zeker weten.
215. **Celeste:** Het is toch fijn, als je kinderen het goed doen, hé?
216. **Ria:** Ja, zeker. - *tegen An* - Maar, hoe is het geweest bij de notaris? Je moest één van deze dagen toch gaan, niet?
217. **Celeste:** Notaris?
218. **An:** Voor de verkoop van het huis. Dat heb ik nog niet verteld.
219. **Celeste:** Ja dus, het is zo ver? Hij heeft jou deel over gekocht?
220. **An:** Ja maar, - *schud het hoofd* - zeg dit wil je niet geloven. We moesten samen naar de notaris. We dus zitten samen in die wachtkamer. Er was een ongemakkelijke stilte. Ineens zegt hij: "Nuu ikke wete waarom ghij naar andere manne kijke".
Ik dacht, eindelijk hij heeft het licht gezien, nu gaat hij mij excuses vragen. Nu weet hij dat hij ziekelijk jaloers was. Zou hij het nu weten, eindelijk? Maar neen. Weet je wat hij zei? "Nu ikke wete waarom" - *kijkt heel gewichtig* - ik hing aan zijn lippen; eindelijk excuses? Hij knikte heel voornaam en zei "Ikke kleine floske en ghij wille gruute" - *houdt haar duim tegen haar wijsvingerwortel*-
221. **Celeste:** *-komt niet bij van de lach* - Maar...,dat meen je toch niet?
222. **An:** Lach niet zo. Ik werd er niet goed van.
223. **Ria:** *-half geschokt, half haar lach inhoudend* - Wat je zo al niet moet horen, zeg. Mensenlief.
224. **An:** - *tegen Celeste* - Lach niet zo jij! Straks krijg ik de slappe lach.
225. **Celeste:** Waarom? Moet ik er mee janken? Daar krijg ik rimpels van...
226. **An:** Nee, maar als dat alles was...

227. **Celeste:** - *gretig* - Dat meen je niet?
228. **An:** Eergisteren belde hij me op Weet je wat hij voorstelde?
229. **Celeste:** Wil hij terug beginnen? Nee, toch?
230. **An:** Net niet! Hij vroeg of ik 's avonds met hem naar het park wou gaan.
231. **Celeste:** Naar het park nog wel? En waarom 's avonds?
232. **An:** Ja, zei hij. "En we zoeken een dikke boom..."
233. **Celeste:** Ja?
234. **An:** En dan "drie keer, tsoeke tjoek en 't is gedaan".
235. **Celeste:** -*komt niet meer bij van de lach* - Mijn god! Met jou figuur moet dat wel een dikke boom geweest zijn.
236. **An:** - *weet niet lachen of wenen* - Ja, grappig hé? Ik wist niet meer hoe ik het had.
237. **Ria:** Wat je zoal moet horen! Bert en ik zijn gelukkig getrouwd. We hebben ook wel eens onze periodes, maar we zijn gelukkig samen. Al bijna 25 jaar! En als ik hoor wat er zoal kan gebeuren. Mensenlief, ik ga hem straks eens goed knuffelen zie. Mijn ventje gaat niet weten wat hem overkomt.
238. **Celeste:** Niet iedereen heeft het geluk om een "goed lotje" te trekken, hé?
239. **Ria:** Hebt U een partner?
240. **Celeste:** Nee, ik ben voor het moment weer alleen, ik heb net een relatie achter de rug. Maar als het niet goed zit ben ik liever gelukkig allen dan ongelukkig met zijn twee.
241. **Ria:** - *knikt instemmend* - Als je al het een en ander hebt meegemaakt wordt je wantrouwig, denk ik.
242. **Celeste:** Zoiets ja. Maar. Nu ga ik naar het toilet, dat komt van al dat lachen... De W.C. was in de gang, links dacht ik?
243. **An:** Ja, goed gezien! - *Celeste verlaat de scene* -
244. **Ria:** - *kijkt haar na* - Ze ziet er goed uit, hé? Meer ontspannen ook.
245. **An:** Ja, ze heeft haar leven op orde nu. Ze werkt als bediende en woont op een appartement. De kinderen zijn de deur uit. Ze is nog wel alleen...
246. **Ria:** Als je veel ellende gehad hebt zal dat gemakkelijk zijn, dan word je vanzelf voorzichtiger, denk ik.
247. **An:** Ja, maar ze zit te zagen over Tarik en mij, dat ze hem niet kent, dat hij niet te vertrouwen is en zo. Dat we elkaar alleen kennen van internet, en zo.

248. **Ria:** Nu je het zegt, wat is het nieuws je vriend eigenlijk? Wanneer komt hij naar hier, want niemand heeft hem al gezien. – *Sussend* - Celeste is gewoon ongerust voor jou en de kinderen. En niemand kent hem, zo is het toch? Ze wil jullie gewoon beschermen.
249. **An:** - *uit de hoogte* - Wel, dat is voor niets nodig. Ik ben groot genoeg om op mezelf te passen! Dat ze zich met haar eigen zaken bemoeit.
250. **Ria:** Zou je dat niet beter met haar uitpraten?
251. **An:** Ze weet wel dat ik het niet graag heb dat ze over hem praat. Als hij hier komt zal ze grote ogen opzetten. Hij is 9 jaar jonger dan ik, en knap, ze gaat er van verschieten.
252. **Ria:** Nu we het er toch over hebben, je vriend doet toch in tweedehands auto's, niet? Zou hij Bert niet kunnen helpen om een goede auto te vinden voor onze Mike? Zou ik zijn nummer niet mogen hebben?
253. **An:** Ik zal het hem eens vragen. Zo vlug hij naar België kan komen is hij hier. Hij is in het buitenland, voor zijn werk.
254. **Ria:** Maar hm, als hij zoveel onderweg zal zijn, dan ga je hem ook niet veel zien, dan?
255. **An:** Nee, hij gaat hier werk zoeken en een studio huren. Dan komt alles in orde. En hij heeft al beloofd om hier te komen verven, dat is lief hé?
256. **Ria:** Ja, dat is lief. Ik ben toch ook benieuwd om hem te leren kennen. Vertrouw je dat wel? Zo een relatie via internet? Hij kan je toch van alles wijsmaken?
257. **An:** - *Kordaat* - Ik zie hem graag, zoals hij is. Nu moeten de kinderen nog wel aan hem wennen. - *Zelfverzekerd* - Maar..., ik heb er het volle vertrouwen in.
258. **Ria:** Dan hebben Bert en ik toch nog geluk gehad. We zijn al zo lang getrouwd we en hebben geen echt grote problemen gehad. Behalve toen, met dat ongeval van Bert. Dat is intussen al, zes jaar geleden. Toen had hij zijn arm gebroken. Je moet soms toch gewoon geluk hebben in het leven. Met onze zoon gaat alles, gelukkig, ook prima. En nu hij zijn rijbewijs heeft zal het wel weer vlug gaan; uitgaan, vriendin, misschien trouwen en kinderen krijgen, het gaat toch vlug hé? – *giechelt* - Oma Ria en Opa Bert, ik moet er niet aan denken. Maar dat is waar ook, jij volgde toch ook rijles?
259. **An:** Ja, en dat gaat goed behalve...
260. **Ria:** Hoe, toch nergens tegen gereden zeker?
261. **An:** Maar nee! Het moest weer lukken! Ik heb iets meegemaakt tijdens mijn laatste rijles. Dat geloof je nooit.
262. **Ria:** Wat.
263. **An:** We reden op de steenweg. Ik, volledig geconcentreerd op de achteruitkijkspiegels, de pedalen, zorgen dat ik niks verkeerd deed. Pure

concentratie. Gelukkig was er niet veel verkeer op de weg. Je kunt het je wel voorstellen?

264. **Ria:** Natuurlijk.
265. **An:** Wel, ineens zei de instructeur "daar is hotel waar kamers verhuurd worden, per uur".
Dat wist ik ook wel, maar ik was aan rijden, dus ik knikte alleen maar.
Toen, dat geloof je dus niet! Hij stelde voor om eens langs te komen en een kamer te huren. En elk de helft te betalen.
266. **Ria:** Dat meen je niet?
267. **An:** Jawel, ik reed bijna van de weg, ik was zo geschrokken.
268. **Ria:** En wat heb jij dan gezegd?
269. **An:** Dat ik er eens over zou nadenken, maar zo was ik er van af. -
Celeste komt binnen -
270. **Ria:** Mensenlief, hoe kom je daar nu bij?
271. **Celeste:** Waarbij?
272. **An:** Ik heb Ria verteld van die rijinstructeur die wou gaan kameren.
273. **Celeste:** - *lacht voluit* - Ja zeg en dan moest ze nog de helft nog zelf betalen! Die was goed zeg. - *tegen Ria* - Welkom in de wereld der vrijgezellen.
274. **Ria:** Blijkbaar is het daar zeker niet saai.
275. **An:** Weet je dat Ria, bijna 25 jaar getrouwd is?
276. **Celeste:** Dat zal ik dus nooit meer meemaken.
277. **An:** En? Gaan jullie het vieren?
278. **Ria:** Ja, we gaan met z'n drieën uit eten. En Bert wil met mij naar een juwelier, om iets moois te kopen.
279. **An en Celeste:** - *goedkeurend* - Amaaii!
280. **Celeste:** Wel, wel, wel!
281. **Ria:** Weet je? Nu ben ik bijna beschaamd omdat ik gelukkig ben met Bert. Ik heb dus geen straffe verhalen te vertellen, en jullie maken van alles mee.
282. **Celeste:** Alles heeft zijn prijs. Je krijgt gewoon geen garanties in het leven. Ik gun je het geluk van harte. En, om eerlijk te zijn. Ondanks alles wil ik mijn leven met niemand ruilen, het heeft me gemaakt tot wie ik nu ben, en dat is goed zo. En dat is ondanks of dank zij mijn verleden. Ik kan nu doen en laten wat ik wil, wanneer ik wil.
En, wat niet is kan nog komen.
283. **An:** Amen.

284. **Ria:** Je hebt gelijk, ik zou niet weten wat gedaan, moest Bert iets erg overkomen. Dan kom ik bij jullie, voor goede raad, mag dat?
285. **Celeste:** Zeker weten. Maar ik hoop dat we mekaar op een fijnere manier mogen terug zien.
286. **An:** Zij heeft mij ook geholpen, toen ik niet meer wist van hoe of wat.
287. **Ria:** Fijn, mensen ik ga er vandoor. Ik moet nog veel doen. Het was me een genoegen U terug te zien Celeste, en zeker omdat ik nu weet dat alles goed gaat.
288. **Celeste:** Ik vond het ook fijn, doe de groetjes thuis.
289. **Ria:** Dat zal ik zeker doen. - *staat op*- Jou zie ik nog wel hé, An?
290. **An:** Natuurlijk, ik laat je er even uit. - *An begeleid Ria naar de buitendeur* -
291. **Celeste:** Dat was Ria dus. Ik vond haar vroeger al een sympathieke vrouw, nu weet ik weer wie ze is.
292. **An:** Ja, hé? Maar weet je wat ze me juist vroeg? Of ik het adres kon geven van dat hotel waar je kamers per uur kan huren. Het was voor een vriendin? Raar, hé?
293. Ach ja, zeg. Weet je wie ik ook nog gezien heb?
294. **Celeste:** Nee, wie dan? Iemand die ik ken?
295. **An:** Wel Nora, die buurvrouw van vroeger, dat weet je toch nog?
296. **Celeste:** Natuurlijk, dat weet ik nog goed, die sprak alleen met jou, mij negeerde ze. Mij een zorg, hoe gaat het daar nu mee?
297. **An:** Je weet dat ze al een tijdje weduwe is hé? Wel, sindsdien is ze op "de dool", Ze laat zich "doen" door alle mannen, in hun auto. Om niet alleen te zijn en zich populair te voelen.
298. **Celeste:** Dat meen je niet?
299. **An:** Ja, ze gaat naar een dancing en raapt, of eerder, laat zich "oprapen", door eender wie. Maar het beste weet je nog niet. Ze had vroeger toch al een slecht gebit?
300. **Celeste:** -*nukkig* - Ze had wel meer slecht, maar haar gebit dat weet ik zeker nog.
301. **An:** Wel, nu heeft ze al haar tanden laten trekken om een vals gebit te laten zetten, en nu komt het, ze zei "dat is gemakkelijker om te pijpen".
302. **Celeste:** Dat meen je niet? Mijn god, hoe kun je zo laag vallen? Ik moest vroeger al niets van haar hebben. Maar zij ook niet van mij, dus geen probleem! Maar alléz, heeft zij dan geen eigenwaarde? Alleen zijn is niet altijd even leuk, maar het heeft ook zijn voordelen? Ze laat zich ten minste toch voor betalen? Dan zou ik het nog kunnen begrijpen.

303. **An:** *-nadrukkelijk – Nee, it 's for free. -grinnikt-* Ze vroeg mij of ik mee wou gaan naar de dancing.
304. **Celeste:** Waarom? Om "de bougie" vast te houden? Wat ga je nu doen?
305. **An:** Ik kan mijn kinderen toch niet alleen laten zeker, en ik heb geen zin in nog meer problemen. Zij komt met de eerste bus 's morgens terug, zij liever dan ik, zeg! Dan ben ik de hele nacht weg en de kinderen dan? Ik moet er niet aan denken! Ik ben trouwens geen sloerie, voor mij mag ze alleen gaan.
306. **Celeste:** *-verbaasd -* Hoe? Dus, dan krijgt ze zelfs niet eens een lift, voor haar bewezen diensten? Hoe ver kun je gaan in zelfverloochening? Het is al erg genoeg wat als we hebben meegemaakt. Om tegen je wil gebruikt te worden, maar ja, als je "er zelf voor kiest" zal het wel anders zijn zeker? Geen idee!
307. **An:** Ik weet niet, maar in ieder geval, zonder mij.
308. **Celeste:** Groot gelijk! *-Ze moeten wat bijkomen, ze zijn beiden verontwaardigd over het verhaal.-*
309. **An:** En dan weet je ook nog niet wat Petra me vertelde, over haar dochter Agnes?
310. **Celeste:** Agnes de dochter van je zus? Ik heb haar niet meer gezien sinds ze een kind was. Agnes moet nu toch ook al een jonge vrouw zijn zeker?
311. **An:** *- doet met haar handen een gevormd lijf, met grote borsten na – "Een Rubens vrouw", zoals jij dat altijd zo mooi kan zeggen.*
312. **Celeste:** *-glimlacht, plagend-* Een mollige zoals jij bedoel je?
313. **An:** *- houdt haar beide handen als grote kommen voor haar borsten- Ja, zo eentje met een gezellige boezem. Ze krijgt daar ook vervelende opmerkingen over. Je zou ze soms...*
314. **Celeste:** *- leunt achterover in haar stoel, geniet stiekem van het schouwspel-* Voor hun kop slaan? *-maakt haar beide handen grote builen, over haar eigen borsten, van boven naar beneden , zegt plagend - Jij altijd zo'n last met je "argumenten" -giechelt-*
315. **An:** *- Moet bijna met zichzelf lachen, maar probeert serieus te blijven. Neemt dan beide borsten in haar handen en duwt ze wat naar boven- Schat, mannen blijven aan de borst hangen. Het blijven toch kleine kinderen? - lachen samen-*
316. **Celeste:** *-wordt nu serieus -*Je wou wat vertellen van Agnes?
317. **An:** *-buigt zich naar Celeste toe -* Die heeft een collega geslagen...
318. **Celeste:** *- verbaasd-* Nee toch?
319. **An:** *- geniet van de spanning-* Ja, zelfs tot bloedens toe...
320. **Celeste:** Maar alléz zeg, dat had ik nooit van haar..

321. **An:** *-strijdvaardig, slaat met haar vuist op tafel -*. Wel! Ik zou nog harder geklop hebben als ik van haar geweest was!
322. **Celeste:** *- schrikt van de heftigheid van An-* Oei! Wat is er gebeurd?
323. **An:** *-Zucht -* Ze werkte, tijdelijk, voor een interim. Een opslagruimte moest worden opgeruimd of zoiets, weet ik veel? Wel, op een zeker moment was zij alleen met een vaste medewerker daar.
324. **Celeste:** En die heeft ze oplawaai verkocht?
325. **An:** Hm, hm, op een bepaald moment moet zij iets aan 't doen zijn in het kantoorje daar. Er was een formulier zoek. Hij kwam onverwacht binnen en graait langs achter naar haar borsten. *-Maakt een grijp beweging over de tafel-*
326. **Celeste:** *-Schud het hoofd -* Slecht idee!
327. **An:** Je zegt het! Agnes schrok, draaide zich om en werd achteruit tegen die tafel geduwd. Terwijl probeerde ze hem af te weren. *-Slaat met haar vuisten in de lucht -*.Terwijl zocht haar andere hand achter zich naar een wapen... daar stond een nietmachine, en die graaide ze.
328. **Celeste:** *- volgt vol spanning-* En? "Beng"?
329. **An:** En hoe! Het bloed liep van zijn gezicht.
330. **Celeste:** *-verbijst een lach, daarna bezorgd-* Maar allee. En ze was alleen met hem? Euh, hij leeft toch nog?
331. **An:** Ja, ja, maar hij bleek later nog een blauw oog te hebben ook. Ga jij dat thuis maar eens uitleggen.
332. **Celeste:** Mijn God. Het zal je maar overkomen.
333. **An:** Hij heeft naar de ploegbaas gebeld blijkbaar. Die is zo vlug mogelijk gekomen en heeft alle bloedsporen laten verdwijnen. Hij heeft haar de rest van die dag naar huis gestuurd. En die andere is op een andere plaats gaan werken. Ze heeft hem niet meer gezien. Verticaal geklasseerd!
334. **Celeste:** Misschien beter zo. En hoe gaat het nu verder met Agnes?
335. **An:** Die was geschrokken. Maar voor de rest wat blauwe plekken, verder niets.
336. **Celeste:** Ik hoop dat die vent "sterren" gezien heeft, op klaarlichte dag, verdomme.
337. **An:** En al goed dat er niets verder van gekomen is. Het zou haar woord tegen het zijne geweest zijn.
338. **Celeste:** Helemaal..
339. **An:** Mannen kunnen toch zo achterlijk zijn. – *Gsm van Ann gaat af –* An, hallo schat. *- doet teken dat het Tarik is aan de lijn.-*Ach, je kan niet komen vanavond? Wat is dat spijtig hé schat? Ik had er zo naar uit gekeken...

Ja, jij ook hé? ... Het werk moet voorgaan, niks aan te doen... Ja, ik mis jou ook lieverd, ik hoop dat je gauw kan langskomen... I love you... Afgelegd, nou ja.

Waar hadden we het over? O ja, dat mannen achterlijk kunnen zijn.

340. **Celeste:** Dat weet ik, mijne ex stond daarvoor als eerste in de rij! Weet je wat? Hij zei ooit dat hij Hasj verstoep had in huis? En dat hij de politie zou bellen en mij aangeven voor gebruik en dealen? Stel je voor!
341. **An:** Mijn God, dat meen je niet?
342. **Celeste:** Toch wel! Dat was toen dagelijkse kost, dreigen en bedreigen. Maar op een bepaald moment weet je dat het bij woorden en bluf zal blijven. Daarbij, hij vergat dat er sporen achterblijven in je lichaam bij gebruik, dus daar heb ik hem op gewezen.
343. **An:** Maar toch, waar haalt hij het vandaan om zoiets te doen?
344. **Celeste:** Als je "een stok zoekt om mee te slaan", vind je er altijd wel een, waar dan ook.
345. **An:** Maar dan ben je er nog goed van afgekomen?
346. **Celeste:** Ik had gewoon niets gedaan, zelfs niet aan gedacht. En, daarbij, waar zou ik het spul vandaan hebben?
347. **An:** Goede vraag. Nu zeg je me wat. "Wie een put graaft voor een ander".
348. **Celeste:** Hij had wel meer van die streken. Zo kwam hij me ooit eens tegen toen ik in de stad was. Het was oktober en het regende. Hij pakte me één schoen af en ging er mee vandoor. Hoe kinderachtig kan je zijn? Dus, ik, op een schoen naar huis...
349. **An:** Heb je die daarna terug gehad? -*Gsm gaat.* - An voert een kort gesprek en legt af... -
350. **An:** -*kijkt raar naar haar gsm* - Dat is raar, het was Ria. Of ik aan Bert wil zeggen dat ze vanavond bij mij is, ze wil hem een verassing voorbereiden voor hun 25e huwelijks verjaardag. En hij mag niet weten dat ze daarmee bezig is, toch schoon hé, de liefde?
351. **Celeste:** A ja? En ze vroeg jou toevallig daar strakst dat adres? - *fronst de wenkbrauwen, maar zegt niets* - O ja, mijn schoen, het was zijn maat toch niet! Ik zag hem op een vensterbank staan, net voor ik thuis was! Ik was wel blij, want het was niet grappig, een koude, natte voet. ik krijg nog rillingen als ik daar aan denk. Het was oktober en al goed koud en het had net geregend.
352. **An:** Nee leuk is anders.

Einde zichtversie....